

15. apr. 1845

FAKTA

Dato:

15. apr. 1845

Sidetæl:

Dagbog D, side 27

Dagbogens placering:

Den Hirschsprungske Samling

Trykt udgave:

Jesper Svenningsen (red.): Seks år af
et liv. Johan Thomas Lundbye –
Dagbøger om tro, skæbne, kunst og
kærlighed, København 2018, s. 268-
269

TRANSSKRIFTION

Flyttedags Aften 10-11 – 15 April 45.

Jeg har idag forladt min rare Bolig i Nyhavn,¹ og, efter saa temmelig at have bragt mine Sager i Orden til deres forskjellige Opholdssteder, er jeg rykket ind hos Broder Sigvard,² som ligger for mig paa Sophaen og sover, Stakkel! han skal sonde inat Kl: 1 $\frac{3}{4}$, hvormed han først vil være færdig Kl 5. – Jeg har i disse Dage malet Orneringer paa en Egetræs Ramme til den kjære Lorenz's Billede: Kampen paa Samsøe.³ – Det gaaer ikke videre brillant med det italienske Sprogstudium; jeg kan endnu knapt sige et Ord. Dog er jeg glad ved at faae et lille Begreb om dette Tungemaal, inden jeg skal høre det i alle Munde om mig. – Da jeg af Lorenz erfarede, at Senn Grundtvig vidste noget om, hvad der mødte mig for omtrent et Aar siden,⁴ skrev jeg ham et lille Brev til i denne Anledning, og modtog et saa hjerteligt Svar, at det i høi Grad har glædet mig. Gode og begavede Mennesker holde af mig, maatte den Tid ikke være fjern, da jeg kunde vise mig deres Godhed mere værdig ved at være mindre ussel, nedslaaet og lidet producerende.

¹ Lundbye havde siden efteråret 1843 boet til leje hos grosserer Gerhardt Bramme i Nyhavn 82.

² Lundbyes ældste lillebror, Sigvard U.R. Lundbye (1820-1864), som boede i Store Kongensgade.

³ Lorenz Frølich's maleri er i privateje og har senest været solgt hos Bruun Rasmussen auktion 747, 7. september 2005, nr. 1342. Maleriet nåede at indgå i anden ophængning af årets udstilling på Charlottenborg.

⁴ Det drejer sig givetvis om Lundbyes frieri i juni 1844.

Man siger: at det, man drømmer den første Nat, naar man er paa et
med Stb. skal gaa: siges af sig selv. I Sagens fald: at herhen til Brøder
Sjæld: Her kongen gader; men den første Nat hader: at altfor travlt ind at
sone til at der kunde blive Tid til at drømme - og saa saa tæt. Derimod
isat drømte sig to Drømme. Den første indeholdt Parthi, som ender med
mig, inden det: at jeg saa levende saa en spækket Lige for mig, at jeg end
i Sines kunde antille Betragtninger over alle de fineste Tænder i det fjerne
Luft og Baggindspartier, og saa tydeligt Mark og Blå i den delige Osten
gale. Men den anden: at jeg stod paa Kysten af Oostind og kunde see over
Klaust en stor Bj, og dægt med Austron gale, kendt: at jeg tydeligt see
paa Masserne at det var Althw. Den Eplation som sprængte ind i
Partheum var miglig gaad for sig, men de Meeriske, som saa med mig
saa Steenbergs fra Væ. De stede blot for mig, og jeg gjorde dem opmærksomt
pænde mig med dem for her: Fast at ynde den pæne skæmmen fra
de herlige, monolithe Kolonner, som laas omkædet af de ender i stæen
de Pæthier af Bjgninger, der med sin sømme Sallig og Tuffig blaa Stig
og gjorde en uendeligt delig Værdning; men, det jeg vedder mig, syntes
det for mig som om Affanden mellem Steenbergs og mig blev steds
stærk, og snart mere og mere af det idet handt sig i det see dem - Affan-
den blev den virkelige, og jeg fulgte med Abstrakt: blev ved den, laug